

Ovaj je tekst nastao, kao odgovor na molbu žene s kojom sam surađivala u njezinom radu na sebi. Objavljujem ga pred očekivanu Apokalipsu, onu o kojoj svi pričaju, onu koju vežu za "vanjske" događaje, ma kakvi oni bili ili ne bili, s jednom jedinom «greškom» - ne promatrajući sebe unutar mogućnosti njih!

Ne promatrajući sebe, svoje osjećaje i mišljenje nakon svake informacije koju čuju o rušenju svijeta.

Ne shvaćajući da je jedini svijet koji trebaju «rušiti» onaj u kojem, pojma nemaju tko su. I to je onaj najvažniji događaj, kojem datum nije potreban. Ali pažnja se usmjerava samo na strah i smrt, u svim oblicima, pa čak i ako su preoknuta nova rođenja i dugo očekivani evolucijski skok, ona su samo ogledalna slika istoga: straha.

Svaka Apokalipsa ima svoje Jahače, one koji donose sve pošasti, tako ih ima i ova koju ću vam predstaviti. Ali ova 4 Jahača - nisu oni koje očekujete. U ovoj priči, jahala je samo jedna hrabra žena i ostali dijelovi nje: Duša, Duh i Um! I bili su pošast, za gospodare.

Početak rada s ovom ženom, vezao se za otklanjanje implantata i sprečavanje vanzemaljskih otmica, koje su iznikle pri prvom uklanjanju «paravan memorije».

Tokom daljnjeg rada, pronađeno je mnoštvo pokazatelja da je bila podvrgnuta MILAB otmicama (otmice u kojima su viđene osobe u uniformama vojske, kako one insektodino i reptilskog porijekla, tako i one ljudske), ali «skidajući» sloj po sloj, tokom perioda od godine dana, radeći prvenstveno na rehabilitaciji unutrašnjih komponenti nas: Duha, Uma te same Duše, koja je imala, mogli bismo reći PTSP, priča se počela razvijati u novim pravcima vanzemaljskog djelovanja.

Ako sam imala još i trunčicu sumnje, da su oni koje zovemo sotonistima, u direktnoj i sveprožimajućoj sprezi s onima koje imenujemo demonima, koji su pak – istovjetni u postojanju reptilskoj rasi i manipulaciji, ovaj me slučaj dodatno usmjeravao, da su sve mogućnosti zaista, i dalje, otvorene.

Istovremeno, kada se nakon određenog vremena, žena iskreno otvorila u našoj komunikaciji, te mi ispričala svoju životnu priču, a nakon ovih sesija koje ćete u nastavku čitati, cijelo je iskustvo dobilo «pokretne sličice» ogledalnih događanja, kako gore tako dolje, kako unutra tako i vani, a svakako: otvorila su se nova pitanja.

Da bi sve ovo bilo moguće, sam nastavak rada, potrebna je bila samo njezina namjera i odluka da sazna. Nakon skidanja prvih implantiranja, koja su djelomice blokirala upravo namjeru, zadržavajući je u fazi plana, te je na taj način i osujećujući, došlo se do faze u kojoj se moglo ići dalje.

Moram reći da je to neki uobičajeni obrazac, koji svi ljudi prolaze, s tom razlikom da neki krenu dalje, a neki drugi odustanu. Svi ljudi s kojima sam do sada surađivala, a odlučili su ići dalje, vrlo su hrabri i odlučni ljudi.

Svi su oni krenuli u rasvjetljavanje ovih stvari, a da nisu zaista znali što će vidjeti i na što naići. Neki od njih, možda, ne bi to poduzeli, da su slušali samo Ličnost vođenu implantiranim Umom (umom), te na ovakav Put ne bi krenuli ili bi odustali.

Kod ove žene, u samom početku našeg rada, primjetila sam, ogromnu snagu da se odupre. Bilo je to vidljivo iz svega što smo odrađivale, njezina je Duša stalno i iznova svjedočila da se borila te stalno bila u u poziciji, da s oružjem u ruci: brani sebe. To se ispoljavalo na razne načine, a svakako primjećivalo u načinu promišljanja i življenja u ovom svijesnom stanju.

To nam je tada, zadavalo «problem», taj njezin stav u kojem se brani pod svaku cijenu. I to nije samo vezano uz implantiranje. To je čisti strah u prezentaciji.

Obrane i borba nisu način rješavanja «problema», niti djelovanje uravnoteženih komponenta, niti sjećanja na sebe. Kao što to nisu niti njezine suprotnosti, a opet u krajnjem izričaju istovjetnosti, koje se očitavaju u indolenciji, onoj danas tako poznatoj i znanoj s velikim slovom napisanoj Ljubavi, koja kaže: ma sve je u redu, samo budite Ljubav! Nema problema, meditirajte, širite pozitivne vibracije, vaše su misli snažne, njima možete sve! Teško da postoje veće laži od ovoga! Jer, to je način djelovanja naših gospodara, koji vole čak i poklanjati i udovaljavati našim željama.

Oba ta načina, u svom krajnjem djelovanju, samo su način da ostanete i dalje u igri za koju pojma nemate da je igrate.

Ali, taj poticaj da s iskukanim mačem i imenom na usnama, srcem koje viče: Ja (Je)sam svjetlosni ratnik/radnik, je u potpunosti razumljiv i proizlazi iz traume, straha, kojim se konačno većina vanzemaljskih entiteta i hrani. To je energija njihova postojanja. I iluzija koju mnogi ljudi, na žalost, žive.

Na ovu objavu, pristala sam samo iz jednog razloga: zato što mogu reći da je ova Duša na putu ozdravljenja. I zato – ona je u mogućnosti svoje iskustvo podijeliti sa svima nama. Temelj toga, za nju nova puta, je njezina osobna apokalipsa ili: preuzimanje odgovornosti. A individualno preuzimanje odgovornosti – rezultira jednim mogućim načinom pomaganja i drugima, bez potrebe da se pomaže ikome do li sebi samome.

I za to treba imati hrabrosti. One koja unutar sebe sadrži, ne priče o Ljubavi i svijetlosti, ne priče o duhovnim vodičima koji će vas do toga dovesti, ne o anđelima koji vas čuvaju da vam se ovakve stvari ne događaju, ne sile koje izvana u vas ulaze, ništa od toga.

Ta hrabrost živi u vašoj odluci da živite.

Ovaj život, sada, bez potrebe bježanja u druge dimenzije, denzitete, na nove Zemlje. Hrabrost

pogledati sebe. Ova je žena to učinila i ovo je njezina priča!

I da bi bila ispričana i u potpunosti shvaćena, ne samo ona, već i priča o vezi sotonizma i reptila, zahtjevala je ovaj uvod.

K meni je ona stigla, kako iz znatiželje, tako i da bi dobila odgovore na neka svoja, meni tada ne postavljena pitanja. Naši su susreti bili ponekad s velikim vremenskim razmacima, koji, između ostaloga služe i za slaganje «utisaka».

U razdoblju prije, ove dvije sesije, prema prepisci koju smo vodile, znala sam da je ojačala, vidjela sam da nema više mač u ruci, te da je spremna raditi dalje. Bez obzira što je ispoljavala vrlo veliku tugu i bol, koji su se oslikavali u pitanju: zašto uopće živjeti, bila je na pravom mjestu za daljnji rad.

Ove dvije sesije koje u skraćenom obliku objavljujem, održane su s jednim danom «odmora».

Tokom prve sesije, došle smo do trenutka suočavanja s reptilom. Na pitanje koliko je bila stara u prvoj interakciji s njim – odgovoreno je 14 godina. Daljnjim radom, ustanovljeno je da joj je upravo on, ugradio na genitalije neku žicu.

Slovo T prikazivat će moje pitanje, slovo O njezin odgovor.

O: Imam na genitalijama. Kao neka žica, kao da je i izvana.

T: Dobro sada ćeš...(vraćam je regresijom u trenutak u kojem se žica postavlja) Gdje si?

O: Na nekom kamenu! Kao kameni stol.

T: Kako se osjećaš?

O: Pa ja sada to mogu vidjeti, nisam iznenađena, ali je negodno jako.

T: Što se događa?

O: (stanka jako duga, ušla je u abreakciju)

T: Jesi dobro? (kima, umirujem je) Samo gledaš!

O: (stanka, bori se s osjećajima) Puno ih je!!!!

T: Koga?

O: (jedva govori, mumlja)

T: Koga je puno?

O: (plače) Pa tog i još nekih takvih....

T: Kad kažeš takvih na koga misliš? Na ovog reptila?

O: (kima glavom i plače)

T: Na kamenom si stolu?

O: (kima potvrdno)

T: Jel znaš gdje se taj kameni stol nalazi?

O: Pod zemljom nekom. (teško diše) Pod zemljom je kao...ne znam točno, pod zemljom je, tu su mrtvi, crkva, ne znam...

T: Znaš li kako si dospjela tamo?

O: Ne znam!

T: Šta rade s tobom?

O: (duga stanika) Silovali su me.

T: Pogledaj oko sebe, što vidiš oko sebe?

O: Gledam, ne vidim...svijeće neke...

T: Da li postoji komunikacija između njih, ako postoji razumiješ li je?

O: Kao da su pijani, urlaju, ne znam.

T: Kojim jezikom pričaju?

O: (jedva govori) Ne razumijem ga. Sasvim je nešto.... što nikada nisam čula.

T: Jesu odjeveni?

O: Ne.

T: Šta je s onom žicom u genitalijama?

O: Stavili su to unutra.

T: Zašto?

O: Da se mogu bolje spojiti kad sam s bilo kim ili sama, kad uživam, tako nekako...oni se onda spoje, tako nešto, ne razumijem...

T: Osim te žice, jesu li još nešto stavili?

O: Ne.

T: Vрати se unatrag točno do trena da vidiš kako si dospjela tu.....gdje si?

O: Sama sam! Vani i noć je.

T: Koliko imaš godina?

O: 14.

Nakon ovoga, pomakla sam je još unatrag linearno, želeći vidjeti kako se našla tamo. I pitala je gdje je?

O: U svojoj sobi, spavam!

T: Sada polako idi dalje....

O: Netko me pozvao! Kao u snu! Nisam se probudila, ja sam kao u snu.

T: I što kao u snu radiš?

O: Stojim i ne mogu se micati.

T: U svojoj sobi?

O: Da.

T: Što se dalje događa?

O: Više nisam u sobi prenešena sam, samo sam prenešena.

T: Gdje, znaš li?

O: Mjesto? Ne. Ne znam, tu je groblje neko.

T: Dobro, zaustavi se. Možeš li vidjeti nadgrobne ploče, piše li šta na njima?

O: Ne.

T: Ništa ne možeš pročitati ili raspoznati?

O: Pa, vidim neko ime, ali to nema nikakve veze, vidim križ, sliku i piše XXX, nisam to nikada čula, kamena je ploča koja se miče, ona je ulaz, tu do one prostorije gdje sam bila.

T: Gdje je to groblje, zna li Duša?

O: Joj, jako mi je teško, u XXX. (izgovara ime jednog našeg grada)

T: Što još vidiš osim tog groba, pogledaj okolo...

O: Ljudi su 20 metara dalje, imaju crne plašteve i svijeće i nešto izgovaraju, idu u krug pognute glave i nešto izgovaraju.

T: Šta je s tim ljudima? Tko su oni?

O: Oni prizivaju demone, a ja čekam da oni dođu i ne mogu se još uvijek maknuti! Paralizirana sam.

T: Što se događa kada dođu?

O: Neki od onih šta su hodali u krug, hodaju i postaju u nekakvom transu, neka bića, ali ja ne znam šta se događa!!!?

T: Šta postaju?

O: Ludi, ja ne znam šta su oni...oni se pretvaraju, prizivaju ih i onda oni uđu u njihovo tijelo, pa su ljudi – ali nisu više ljudi – reptili uđu u tijelo i preuzmu ih...ne znam koliko ih je....oko njih ima ljudi koji su nižeg reda, oni su samo prizivali, u sredini su ovi – domaćini u koje ulaze reptili, ima ih 6. (zbunjena je i potrešena)

Ovdje sam radi stanja u kojem je bila prekinula odvijanje te scene. Ali željela bih reći nešto o regresivnom postupku u ovim slučajevima. Dakle, u trenu kada se pojavi paraliza i nova lokacija događanja, obično se ispostavi da je osoba oteta i prenešena na letjelicu. U kojoj se nastavlja određeni «rad» s njom. U ovom slučaju, ona je prenešena na drugu lokaciju u našoj zemlji. U jedan naš grad, te ugledala stvarne obične ljude! Neki od njih su se tokom viđenog rituala, pretvarali u reptile. Ili su ih reptili zaposjedali. Ostalo je tada nejasno. No, bilo je jasno da je riječ o otmici.

Tog dana naš je rad završio određenim čišćenjima.

Ali u ovoj prvoj sesiji, dogodilo se nešto što je u biti omogućilo gledanje svega što će dalje biti navedeno, a vezano uz sotonizam. Skidajući neke druge stvari, prije nego smo došle do reptila, radile smo s nakačenjem koje je izgledalo pomalo drugačije. Iako, je hijerarhijski vidljivo da svi oni surađuju, reptili i dalje drže visoko mjesto na ljestvici. Toliko visoko i sakriveno, da ponekad i ne izgledaju na prvu tako. No, evidentno je da je riječ o timskom radu od samoga početka, ma tko u njemu sudjelovao. U ovom slučaju, kod ove žene, tokom prijašnjeg rada, ustanovljeno je već da je ona dobila u samom trenu poroda znak, obilježje, radilo se o znaku koji nije bio vidljiv, na nozi. A sada smo ponovno bile vraćene unatrag, na dotjerivanje i nadogradnju.

Pred njom je stajao Vatreći, svoju je vezanost ispoljavao kroz vezu s Duhom. Vraćam je u prvu interakciju s njim, dob je 2 godine, te je pitam gdje je:

O: Mmmm u kinderbetu...(govori otežano i vrlo tiho)..u svom krevetiću sam...

T: Kako se osjećaš?

O: Mmmm. čudno...

T: Što znači čudno?

O: Pa sve oko mene je u tami, a krevetić je nekako u nekom svijetlu...

T: Jesi li sama?

O: Sama sam i sve nestaje oko mene. Kao da sam u nekoj čahuri.

T: Što se dalje događa? (stanka)

O: Sada su me odnijeli, tamo negdje do tog mjesta!

T: Tko te odnio?

O: Ta svijetlost!

T: Jesi sama?

O: Ja nikoga ne vidim, svud je tama oko mene.

T: Kako si nošena?

O: Kao da sam plutala.

T: Što se dalje događa?

O: Na nekom sam drugom mjestu, jako je puno svijetla. Sad se bolje osjećam, kao da sam na nekom stolu. Tu se igram, tu mi je lijepo. Sve je puno svijetla, ugodno je...

T: Jesi sama?

O: Pa ne, ima puno ljudi, nisu ljudi nego...neka visoka bića.

T: Kako izgledaju?

O: Imaju duge plašteve, jako duge, jako su ugodni.

T: Kakve su im boje plaštevija?

O: Srebrne.

T: Kako oni izgledaju, kakve oči imaju, opiši mi ih...(duga stanka)

O: Vidim, okolo, dalje u toj prostoriji vidim sive. Oni su...tamo stoje...Ali nisu glavni, a dalje vidim ove s zelenim plaštom, jako su im svijetle oči...svijetlo plave, duga kosa, visoki su tanki, imaju tanke duge prste.....

T: Koliko njih?

O: Koliko prstiju?

T: Aha..

O: Mislim 6, ali nisam sigurna, nisam im blizu ne mogu vidjeti jasniju sliku!

T: Koliko je sivih, izbroji ih...

O: 5, 6 ali to je jako, kako bi rekla, mjesto s puno prometa, puno se njih kreće, stalno idu nekuda, to je jedna prostorija, ali iz nje se ide u još druge dvije...kao da je hodnik napravljen sa strane, tako da jako prometno...puno je epruveta...

T: Kako izgledaju epruvete?

O: Duge, staklene.

T: Prazne su?

O: Ne, ima ih i praznih, svakako.

T: Kako to izgleda..

O: Pa ne znam, neke tekućine ima unutra.

T: Kakve boje?

O: Negdje je crvena, negdje prozirna, žute...

T: Znaš li čemu to služi?

O: Ne.

T: Koliko je tih bića u dugim plaštevima?

O: Dvoje. Muškarac i žena.

T: Šta rade oni?

O: Ne znam, nešto su mi prenijeli.... da su mi oni mama i tata! Ali druge vrste. Oni me kao žele za sebe, da će me vratiti...onda sam ja njihova, tako nekako, ja sam vesela, veseli me to.

T: Da li išta rade s tobom?

O: Uzeli su razne uzorke od mene, skenirali me, slikali me, na razne neke aparate stavili me, ali cijelo vrijeme, ja sam se osjećala ugodno.

T: Dobro, sada želim da prevrtiš cijeli taj događaj, želim da pogledaš da li su osim što su od tebe uzimali, išta tebi dali!

O: Jesu.

T: Opiši mi to.

O: Ispod ramena, na nadlaktici s vanjske strane su mi utisnuli kristalnu neku pločicu. Kad su je pristisnuli ona se sama skupila unutra. Nisam ništa osjećala.

T: Koja je to nadlaktica?

O: Desna. Ja na tom mjestu imam 3 madeža i još jedan mali ispod koji je četvrti!

T: Znaš li čemu služi ta kristalna pločica?

O: To je pločica kojom su me označili, tako su rekli da sam njihova, ali ona služi i za praćenje da bi uvijek znali gdje sam. Iiii.... da mi mogu prenijeti važne informacije.

T: Šta su važne informacije?

O: Pa ja ne znam, važne informacije, o tome da se sjetim u nekom trenutku ću se morati sjetiti nečega, pa će mi to reći! Da ne bih otišla negdje krivo.

T: Pogledaj jesi li još nešto osim toga dobila.

O: Ne.

T: ....želim da pregledaš Dušu, Duh i Um, sve troje pregledaj i reci mi da li oni na bilo koji način, na sebi imaju nešto što bi bilo vezano uz ova stvorenja – sva – koja si vidjela?

O: (duboko uzdiše) Pregledavam Dušu, ima neku tanku žicu!

T: Gdje?

O: Pa isto na tom mjestu – samo u unutrašnjosti. Baš u ruci na mjestu nadlaktice. Vodi pod pazuh, tanka kristalna žica i ta žica, ima ulaz na tom mjestu gdje su oni meni to utisnuli, ide prema pazuhu i od pazuha se grana u 8 žica koje vode prema drugim djelovima tijela, iznutra.

T: Prema kojim?

O: Jedna prema glavi, druge prema rukama, noge, pupak, grudi i jedna prema dnu kralježnice....

T: Koji dio kralježnice?

O: Spaja se na dnu kod trtice...

T: To sve Duša ima na sebi?

O: Da.

T: Čemu to služi?

O: (samo muk)

T: Dobro, pregledaj Duh.

O: Duh nema. Ni Um.

T: Ovaj Vatreći koji ti je u studiu, obzirom da je od njega ovo krenulo, pogledaj sada kako izgleda, tko je on, neka ide do ogledala.

O: Taj Vatreći je jedan od one dvojice, muški s plaštem to je on, on zna uzimati obličje Vatre.

T: Znaš li odakle su?

O: Orion.

T: Gdje je to prometno mjesto na koje si odvedena kad si imala dvije godine, na kome su ti to radili?

O: Rađeno je to na njihovom brodu, letjelici, ona je došla tu, a inače su s Oriona. Došli su tu.

T: Tko je dao naredbu za taj zadatak, tko je Gazda zadatka? Možeš to pogledati na plazmi, neka se pokaže! (malo je uznemirena) Samo neka se pokaže na plazmi!

O: Pa vidim, neko biće kao ljudsko, visoko, jako, ali umjesto kože ima zmijske ljuske, ali tvrde jako ljuske, kao krokodil, zmija, ali je skroz kao čovjek. Nešto između zmije i čovjeka.

T: Pitaj ga da li ovi ovdje čuvaju nekoga?

O: Pita koji!

T: Ovaj Vatreći, ali i svi koji su tada kada si imala dvije godine radili s tobom, da li netko od njih čuva nekoga?

O: Da.

T: Dobro, pozovite sada u studio sve koji su imali interakciju s tobom u tom događanju, dakle neka uđe i ženka, uvedi i 6 sivih, sve koje si vidjela u onoj sceni uvedi sada u studio. Jesu ušli? Sada uvedi i Gazdu. Da li postoji još čuvara, neka se pokažu na plazmi.

O: Ne.

T: Tko je rekao ne? (šuti) Tko je rekao ne? (dok skidam sesiju vidim bilješku u bilježnici «upad!», što znači da se nešto neobično događalo. Naime tokom rada zna se dogoditi direktan napad na sam rad i pokušavanje onemogućavanja istoga) Tko je na plazmi?

O: Pa ja, vidjela sam nešto, ali mislim da to nije to!

T: Što si vidjela! (nadalje mi je glas puno glasniji i odlučniji, «preuzimam» igru jer se čuje da je ona nesigurna i smijulji se, nismo same!)

O: To je nešto što želim ispitati, ali...

T: Šta si vidjela?

O: Curicu s bijelim očima. Ali ja mislim da ona nema veze s njima!

T: Pitam Dušu, da li zna tko je curica s bijelim očima?

O: To je demon.

T: To je Duša rekla?

O: I ona i ja.

T: Uvedi curicu u studio.

O: Ali ona kad dođe ona sve poremeti! Unese nemir, kao da nas sve rastrga!

T: Ovo je tvoj studio, to se zna, jel da?!!!! Dobro, neka ona još ne ulazi, neka ne ulazi, prvo što ćeš napraviti je sljedeće: pregledat ćeš sebe i reći mi: imaš li na sebi, unutar sebe nešto živo?

O: Sada? (tiho)

T: (jako glasno) Tako je! Ostaješ u studiu i reci mi imaš li na sebi nešto živo?

O: Pa kao da je, ali ja to ne mogu uhvatiti! (vrlo mirna)

T: U redu. Imam pitanje za sve – da li svi možete koristiti oružje, provjerite! Dobro, ono što sada trebate napraviti to je da ćete prvo «srediti» onih 6 sivih, muško i žensko, te gazdu zmiju/krokodila.

O: (Smije se!!!!)

T: Što je smiješno? (vrlo ozbiljno i glasno pitam, kako bih održala situaciju)

O: Imam neki buzdovan od svijetlosti!!!! (veselo)

T: Šta će ti buzdovan?

O: (smije se) Ne znam!

T: Makni taj buzdovan, želim da radite s svjetlošću iz sebe, pokrenite laser kroz ruke, maknite buzdovan, uništite, i to sada, u ovom trenu i krenite s sivima, muškarcem i ženom i gazdom! Želim da radite zajedno, da li ti pomažu Duša, Duh i Um?

O: Da, radimo.

T: To je tren – ništa od svih njih ostati ne smije! Doslovno ništa, potpuna dezintegracija. Jel to izvedeno?

O: Je.

T: Dobro. Sada primite i isčupajte iz Duše one žice koje se granaju. Konzultiraj Dušu da li je čupanje pravi način za to, možda zna i bolji način za vađenje.

O: Jesmo.

T: Izvadili ste žice iz Duše?

O: Da. (ozbiljna)

T: Uništite ih.

O: (plačno) Jesmo.

T: Sada želim da iz tvoje nadlaktice izvadite kristalnu pločicu.

O: Jesmo. (šapuće)

T: Uništite.

O: Jesmo.

T: Kako se Duša osjeća?

O: (jako tiho i plaho) Malo je zbunjena.

T: Sada ćete izdati zabranu.....(ona teško ponavlja) sada želim da ti Duša kaže da li ona zna, da li postoji još nešto živo?

O: Pa mi smo to uhvatili, na podu je pod nekim kavezom!

T: Gdje je?

O: Na pod smo stavili sa strane, u kavezu je!

T: Kada ste to uhvatili?

O: Prije. Prije nego smo uništili ove.

T: Gdje je bilo to?

O: Na podu!

Ovo je primjer direktnog napada. To biće ušlo je kao «žrtveni jarac»! Da smo prihvatile njega kao živog i uništavale ga, ne bi došle do onog do kojeg je trebalo doći.

T: Kako izgleda to što je u kavezu?

O: To je neka krznena i tamna kugla.

T: Neka se stavi pred ogledalo.

O: Pa isto je takvo, miče se i tamno je, na tren izgleda kao tamna kocka. Crna.

T: Dobro, neka bude tu, jel zarobljeno, ne može nikuda?

O: Da.

T: (ovdje sam znala da zaista nismo same – kao prvo curica je djelovala izravno na nju, sada se pojavila i ta krznena lopta za koju nisam sigurna jel iz nje, točnije činilo mi se da je ušla s buzdovanom, ali nisam bila tada sigurna. Da bih dalje išta napravila, trebala sam voditi igru na dva kolosijeka, ako to ona bude mogla, zato sam probala raditi kao da ne obraćam pažnju na kuglu i curicu. U studiu smo imale i šiljkasto biće i reptila koje je trebalo odraditi, a činilo mi se da je kod jednog od njih dvoje i direktna veza s ovim ometanjem) Dobro, neka bude po strani, obrati pažnju na ono čudovište s šiljcima za koje je rečeno da je s tobom imalo prvu interakciju kada si bila beba. Pa sada razbistri misli, idi dublje, razbistri misli, idi na prvi interakciju ovog čudovišta s šiljcima i tebe, samo idi, idi dublje, na prvi interakciju ovog čudovišta s šiljcima i tebe i reci mi gdje si, gdje si?

O: U kupaonici sam! U inkubatoru, tek sam rođena!

T: Tek si se rodila?

O: Da. (šapće)

T: Jesi sama?

O: Da.

T: Kako se osjećaš?

O: Pomalo tužno.

T: Zašto?

O: Ne znam kao da nisam tu htjela biti i tako sam ostavljena, nekako čudno!

T: Pomakni se malo unaprijed, šta se događa dalje?

O: Vidim da mi je netko prišao.

T: Tko?

O: Doktor, on me izvadio van.

T: Kako izgleda doktor?

O: Ima tamno lice, ne vidim ga dobro, tamno je....

T: Šta radi doktor?

O: Nešto ubrizguje u mene.

T: Kako?

O: U moju nogu?

T: Što ubziguje?

O: Ne znam.

T: Opiši mi doktora. Kako je odjeven?

O: Pa ima bijelu kutu, samo što je sve tamno! Sve je bijelo ali je on taman, kao taman tama, čudno! Na tren je kao čovjek, onda je sve tamno.

T: Kakve ruke ima?

O: Obične ljudske.

T: Koliko ima prstiju?

O: Pet.

T: Rekla si da ima kutu, ima li bilo kakvo znakovlje na toj kuti?

O: Ima ime neko, točkica, pa neke brojeve..

T: Kakve?

O: 7...5...3...onda vidim neki trokutić i ispod toga su slova, ne znam šta je to...

T: Šta ima na nogama?

O: Tamne cipele.

T: Gdje se ti to nalaziš, taj inkubator i ti?

O: U bolnici.

T: Gdje se nalazi bolnica?

O: U XXX. (tamo je zaista rođena!)

T: Ima li još nekoga osim tog doktora, budi još u tom događanju, doktor ti je ubrizgao nešto u nogu, budi tamo...

O: Pa taj doktor, on je uljez!!!! Ja sada na tren vidim kao nekog doktora, zapravo nije, a ovi normalni, doktori, što ga sretnu, kada ga sretnu oni misle da je neki njihov, ali u tom trenutku kada on njih vidi, kada ovi normalni doktori vide tog uljeza, kao da dobiju kratku amneziju, neku uspavanost da se ne mogu prisjetiti niti pitati tko je taj, da bi nešto posumnjali. Ne obraćaju pažnju na njega, on se tako uspije prikriti, on odašilje neku energiju da oni ne kuže inače bi vidjeli isto što i ja sada – neku tamu, da nešto nije u redu. On je uljez.

T: Što ti je ubrizgano? Imaš li nešto od tog doktora na sebi?

O: Ništa! Ta tekućina je bila...ne mogu objasniti...nešto kao, nešto što narušava mene, moju vezu s komponentama, nešto što rasipa, ne znam to objasniti, ne može se vidjeti..

T: Dobro, sve je u redu, sada želim da tamo kao beba pregledaš svoju krv. Pregledaj si krv! Znaš kako ćeš to učiniti?

O: Evo gledam. Ne mogu to naći!

T: Koja si krvna grupa tamo, znaš li to?

O: B-.

T: Vрати se u studio, vrati se u studio, sada se pregledaj, svoju krv, kosti, koštanu srž. Želim da pogledaš postoji li unutar svega toga nešto što možda pripada ovom doktoru?

O: Teško mi je. Ne mogu ništa naći.

T: U redu, sada uz ovo šiljato stvorenje uvedi u studio i doktora.

- O: Tu je.
T: Neka ide pred ogledalo.
O: Jesam.
T: Tko je on?
O: Vidim visoko čelo, tamno lice, ispupčanu glavu iza, duge ruke, suho lice.
T: Koliko ima prstiju?
O: 6.
T: U kakvom su odnosu ovo šiljasto stvorenje i doktor?
O: Šiljato stvorenje služi doktoru za nekakve zadatke.
T: Sada pregledaj komponente i kaži mi, ako na njima postoji nešto što pripada doktoru ili ovom šiljastom stvorenju?
O: Duša nema, ne...
T: Dobro, postoje li još neki koji su u vezi s njima i tobom, ako postoje, neka uđu u studio.
O: Ne, nema nikoga.
T: Pogledaj na plazmi, postoji li netko u vezi s njima?
O: Ne.
T: Dobro, onda ih sada dezintegrirajte.
O: Jesmo.
T: Zajednička zabrana....Da li DUD znaju nešto više o njima?
O: Oni dolaze prilikom rođenja, uvijek! Onu su u poslu raskidanja komponenti. Oni nešto rascjepkavaju.
T: Pitam Dušu, šta oni rascjepkavaju?
O: Nekakve spona i veze. Njoj je to – Duši – na grudima – ta veza s tijelom.
T: S kojim tijelom?
O: Samnom!
T: Da li sada vidite onu žutu traku vas dvije? (mislim na traku koju je spomenula na početku rada!)
O: Sada?
T: Da.
O: Kad smo bliže da. I vidimo je.
T: Super, neka se sada vlasnik te trake pokaže na plazmi! (stanka) Što se događa?
O: Pa nisam sigurna.
T: Što se događa?
O: Vidim kao neki NLO.
T: Dobro, neka se pokaže vlasnik trake.
O: To je neko visoko biće.
T: Kako izgleda?
O: Plavi, visoki, plave oči.
T: Čemu služi ta traka?
O: Da se ne izgubimo.
T: Uvedite vlasnika trake u studio.
O: Tu je.
T: Ima li on nešto svoje na vama?
O: Ne.
T: Odakle je?
O: Nešto kao Astar...

Ovom prilikom pozdravljam sve iz Galaktičke federacije!

T: Ima li svoje prijatelje ovdje?

O: Kaže da ima puno prijatelja.

T: Pa neka se na plazmi pokažu njegovi prijatelji koji su na bilo koji način bili u interakciji s vama.

O: Samnom ne!

T: Dobro osim trake ima li još nešto?

O: Da, kod mene je ona kristalna ploča velika u glavi!

T: Čemu služi? Opiši gdje se nalazi?

O: Između lijeve i desne strane. Ona služi da primam poruke.

T: Još nešto?

O: Duša ima na kažiprstu desne ruke neko svjetlo.

T: Čemu služi?

O: Pa pomoću toga to biće može pratiti Dušu.

T: Još nešto?

O: Ne.

T: Pregledaj Duh i Um.

O: Um ima neku kristalnu ogrlicu.

T: Čemu služi?

O: To služi tome da Um ne može reći neke stvari – zaustavljaju informacije koje bi on rekao, da ga ometaju...

T: Još nešto?

O: To je sve.

T: A Duh?

O: Ne vidim! Samo malo, on ima kao, nije na njemu, već iznad njega, ne dodiruje ga ali ga prati, kao aureola od svetaca, kristalna...

T: Još nešto?

O: To je sve.

T: Dobro, prvo dezintegrirajte visokog, pa kreni od Duha čišćenje, prvo aureolu, pa kristalnu ogrlicu Umu, te Duši s kažiprsta svjetlo i maknite iz glave ploču... Demontirajte je. Pitaj dušu, zna li šta s njom treba?

O: Neće je micati, vaditi, već će se uništavati na tom mjestu, svi zajedno, oni su sada zajedno (komponente op.T.) kao laserom, svjetlost ide iz njih, pa onda to miču. Evo nema.

T: Iznutra sebe, laserom... obradi to područje, sve prođi. Sada obratite pažnju na odspajanje trake s tebe i Duše! Odspoji je od Duše, a onda je iz sebe povuci i iščupaj! Doslovno je iščupaj. Potegni i povuci. Samo povuci, ide?

O: Ide, pa izgleda kao živci dugi i tanki s moje strane.

T: Koliko je tih živaca?

O: 6!!!

T: Dobro, do gdje su unutar tebe ti živci vodili, usmjeri pažnju, ako želiš koristi i plazmu, tvoje je tijelo na njoj i color doplerom, tom tehnikom gledaš. Pogledaj do gdje su vodili živci!

O: Ovako, jedan je išao gore, do malog mozga, otraga, tri su kao obujmila grudi iznutra, grudni koš prsa, cijelo to područje iznutra, a dva su završavala negdje dolje, ne znam!

T: Gdje dolje? Gledaj plazmu, ako išta živo postoji neka se sada prikaže! Upotrijebit ćeš

posebnu tehniku unutrašnjeg pogleda, ti to možeš, gledaš iznutra s pažnjom usmjerenom na lokaciju, ako išta živo postoji unutra tebe želim da se pokaže lokacija na plazmi..

O: Iznad lijevog kuka su išli živci, tu je išlo, tu je, ma ne znam, nešto! (zvuči kao da joj idem na živce!)

T: Šta je tu? Dajte svi pogledajte – šta je tu! Izvucite to van, neka ti oni pomognu, zajedno to izvucite!

O: Neka žica, kao crv, zmija...

T: Izvucite!!!!

O: Jesmo!

T: Jel to živo?

O: To se kreće!!!

T: Stavite to pred ogledalo. Šta se vidi u ogledalu?

O: Ne znam – isto to.

T: Opiši mi, koliko je veliko?

O: To kao da ima krila, kao zmija s krilima. Veliko je metar. Kad sam izvlačila bilo je malo!!!

T: Da li postoji još čuvara ovoga?

O: Ne.

T: Tko je gazda ovom stvorenju?

O: On je sam!

T: Kako se sada ponašaju u studiu, onaj kojeg imaš u kavezu, te onaj visoki plavi?

O: Pa ovaj u kavezu se umirio.

T: A visoki plavi s broda?

O: Ne znam.

T: Rekla si da je plavi, što misliš pod plavi, šta znači da je plavi?

O: Ima plavu kosu!

T: Šta radi reptil s početka rada?

O: Ništa.

T: Poznaju li se njih dvoje?

O: Ne.

T: Dezintegriraj plavog, biće u kavezu, sve što si vadila, sve dezintegrirajte., zmiju s krilima....Zabrana....

Iznijela sam cijeli postupak rada, između ostaloga i radi toga kako bih prikazala kako izgleda istjerivanje "živog"! Iako je cijeli ovaj postupak egzorcizam, element vađenja ugniježdenog je najbliži onome što se podrazumijeva pod tim imenom. Istovremeno, željela sam prikazati da svaki rad u promijenjenom stanju svijesti, nije rad u kojem ste «zaštićeni» od laži i manipulacije. Te to vrijedi i za meditacije koje mnogi navode kao metode da budu sami sa sobom, jer kao što vidimo, sa samo jednim implantatom kojeg dobijete prilikom rođenja ili u fetusnoj dobi – niste više sami!

Stvor tada izvađen, krilata zmija – u daljnjem je radu imao vrlo veliku ulogu. Pa za sve one koji ovaj rad poduzimaju sami – vrijedi ona: budete na oprezu. Obično se ciljani napadi i podmetanje «žrtvenih jaraca» ne primijete. A vađenje "živoga" vrlo je teško samostalno izvedivo. Te onda mićete pogrešnog, to je kao da snajperom pobijete sve tjelohranitelje, a predsjednik ostane živ.

Tokom tog rada, pojavio se još jedan lik – kao Ometač.

Ovog se puta, u ovom slučaju, ometanje provodilo kroz lik koji joj nije bio nepoznat, a to ju je i uznemirilo. Riječ je o liku djevojčice, u bijeloj prljavoj haljini, bosih mokrih i blatnjavih nogu, s dugom mokrom kosom. U prijašnjim susretima s njom, dok je žena sama ulazila u studio da bi se pregledala i radila na sebi, naišla je baš na nju. Djevojčica je pokazala vrlo veliku moć i snagu, koja je dolazila iz svjetlećih očiju i širila je potpuni nemir. Shvaćala sam da ću teško toga dana nastaviti rad, a ta djevojčica mi je bila i poznata, već sam je vidjela u drugim slučajevima.

Inače, interesantno je spomenuti kako je baš takav lik, nedavno korišten u vrlo gledanoj skrivenoj kameri, klipiću koji se brzinom munje proširio internetom. U jednoj je varijanti djevojčica postavljena u hodnik jednog hotela, a u drugom slučaju u lift! Interesantno bi bilo vidjeti, kako su dobili ideju za taj «smiješan» uradak!

Sljedećeg smo puta, krenule od nje.

O: Ušla je.

T: Kako izgleda

O: Ušla je, stoji pored vratiju, ima bijelu dugu haljinu, spavaćicu, bose noge zmazane, tanka je i hladna i mokra, duga masna crna kosa, na očima, cereka se i glavu odmiče od nas, ne vidim oči, bijele su, samo na tren ih vidim, ali okreće stalno glavu..

T: Neka ide do ogledala, kako izgleda?

O: Isto tako izgleda, sada vidim bolje oči, bijele su i velike, prije me tim očima, uff, buljila je u mene i bila snažna, bile su snažne, sad to ne može..više nema glavnu ulogu – eto!.....Ostavila je kao čip, strah, tako doživljavam, kao da je u glavi.

T: Pregledaj glavu i reci mi što u glavi imaš, a da nije tvoje?

O: Pa vidim, neki mali čip..

T: Gdje?

O: Na mozgu, s desne strane, pa baš u sredini desne strane, unutra.

T: Kako izgleda, možeš li mi ga opisati?

O: Izgleda baš kao kompjuterski čip! Mali, ima žičice, male nogice, na tren se čini kao da je mali kukac koji se kreće, kao da trza sasvim malo, a onda opet vidim čip.

T: Koja mu je svrha?

O: Svrha je strah od smrti, vezanost za smrt i tijelo u raspadu, takve neke stvari..tako nekako, kao da čovjek kada razmišlja o smrti, da mu to izazove strah ili kad se nađe u toj situaciji umiranja, da ga što duže veže za tijelo, koje je jedno i mrtvo, da ne ode dalje, nego da ako je moguće luta kao ona, to ona radi..to je funkcija toga...

T: Odakle je ona, gdje je njezina kuća?

O: Ona je stvorena! Ispod (stanka) pa sada šta je ovo??? Stvorena je ispod crkve, od nje je stvorena? (zbunjena je) Od crkve je stvorena, oni su je stvorili.

T: Tko su oni?

O: Ja sad to vidim baš onako, kao pop, papa, u crvenom svečanom dugom odijelu i još dvojicu pored njega, tako ja to vidim, to su njih troje – oni su je stvorili.

T: Dobro, da li je taj čip povezan s nečim drugim unutar tvog tijela?

O: Taj čip bi se mogao povezati kada bi odaslao energiju, samo što on to više nije mogao, bio je u kvaru, kao mrtvi, da nije, slao bi energiju, kao snop, valovi koji bi išli na dio tijela, prsni koš, šalje energiju.

T: Što onda to prouzroči kada se pošalje na prsni koš?

O: Nekakav prekid, tako nešto, prekid...

T: Zna li Duša, pitaj je.

O: Ona kaže da ona reže vezu s Dušom i tijelom. Tako nekako.

T: Da li bilo što drugo imaš na sebi, a vezano je uz ovu «demonku»?

O: Ne.

T: Sada pregledaj DUD, da li oni na sebi imaju bilo kakav pandan tog čipa kakav imaš ti u glavi?

O: Duša ima u glavi kao, veličine riže žute boje, te boje kakva je i ona, gotovo je nevidljivo.

T: Čemu služi?

O: Da se bolje odvoji i također u potrebnom trenutku emitira neku tamu i strah, da ne vidi, nešto takvo...

T: To je Duša, šta je s Duhom?

O: Ispred Duha, kod glave se pojavljuje jedno 10 cm ispred kao mreža zlatna, zlatno žuta, i nestaje, kao roleta, to je veličine kao dlan, ali pravilnog četvrtastog obilika, spusti se i nestaje kao neka energija.

T: Čemu služi?

O: Ne znam.

T: A Um?

O: On kao da ima обруč na glavi, zelen je, sa strane taj обруč je kao na čelu, a sa strane između uha i desnog oka je isto takva rešetka samo ne nestaje, tamo je.

T: Još nešto? (kima da nema više ništa) Sada ćeš razbistriti misli i vratit ćemo se u prvu interakciju s njom.....

O: Noć!

T: Gdje si?

O: U toj šumi na zemlji.

T: Kakve su ti ruke i noge?

O: Ne znam.

T: Koliko imaš godina?

O: 17. Ali (zbunjena je) čudno je to, što je taj dio gdje sam ja u šumi, sve je tamno, noć je, demonka je blizu mene, 10 metara od mene, gleda me, ide simo tamo, gleda me, ja sam bespomoćna na zemlji, ali dalje vidim, u daljini na obzoru ide velika svijetlost, velika, velika, ali ne dopire do dijela gdje sam ja, to mi je čudno kao da su dva svijeta...

U ovom trenutku shvaćam da se nešto čudno događa i da je izniknuo događaj koji je vezan za taj čip, ali nije riječ o događaju kada je isti postavljen, pa je vodim u trenutak kada je čip postavljen!

O: Nisam više u toj šumi, u nekoj bolnici sam.

T: Kako znaš da je bolnica?

O: Jaka svijetlost, sve je bijelo.

T: Što još vidiš oko sebe, što se događa?

O: Kao neko jaje je oko mene, veće, oko mene nema bića koja su materijalna, kao od svijetlosti su.

T: Koliko je bića oko tebe?

O: Tri.

T: Jedno pogledaj, opiši mi ga...

O: Kao da je od oblaka.

T: Kakve boje?

O: Bijele.

T: Ima li kakav oblik?

O: Ljudski.

T: Kažeš ljudski, da li ima glavu?

O: Da.

T: Kakva je glava?

O: (sumnjičavo) Sada mi se čini da su oni uzeli takav oblik, da bi se prikriji, a ne izgledaju tako.

T: Idi dublje opiši mi ih kako izgledaju....

O: Zmijoliko, reptili! Evo sada kao da odmičem oblak, mogu to na mjestu gdje imaju dodir samnom i onda vidim, dodiruju me kod glave dok ugrađuju čip, vidim te reptilske ruke, zelenkaste su..

T: Koliko su visoki?

O: Preko dva metra.

T: Vidiš li oči?

O: Reptilske.

T: Da li vidiš kako stavljaju čip?

O: Samo su ga spustili lagano na to mjesto.

T: Osim ta tri bića ima li još koga?

O: Ne, jedno je biće samnom, a ostala dva pored. Nisu tako povezani oni sa mnom, ne dodiruju me, tu su, ali samo gledaju šta ovaj radi...dodaju i tako nešto..

T: Kako se osjećaš?

O: Kao da spavam, nemam straha, nikakve emocije.

T: Sada idi na onaj događaj sa 17 godina u šumi...

O: Kao da nisam ni svijesna tamo te demonke, ona me vodila, ali ja ju nisam znala, dolazim do mjesta u šumi koje je iskopano, velika je iskopina, 8 metara široka, duga 3 metra, nije duboka, svega metar, neka iskopina, tu je sveža zemlja, friško je nastalo, ja to samo gledam kao da ležim na zemlji..

T: U kakvoj je vezi ova demonka s reptilima?

O: (stanka) Pa ima veze s tim čipom!

T: Kakve? Imaš li sada tamo čip u glavi?

O: Imam.

T: Zašto je on važan?

O: One je važan da ne odem! Da me drži za tijelo, trebaju ga, sada sam tu da ga poprave jer je pucao.

T: Kako to rade, idi na trenutak popravljanja...kako izgleda popravljanje čipa? Gdje si?

O: Na istom sam mjestu...

T: Što se događa?

O: Pa, nisam sigurna, ali oni žele da se jako bojim!

T: Tko su oni?

O: Ispred mene je ta demonka, simo tamo ide, dalje iza nje je ta svjetlost, kao dan kojeg vidim, ali ne dopire do mene, a iza mene, osjećam puno nekih, ne znam koliko, puno..

T: Okreni se i pogledaj i reci mi tko je iza tebe? Okreni se...

O: Vidim hordu demona.

T: Kako izgledaju?

O: Slični reptilima, slični su vojsci iz Gospodara prstena, mješavina njih i reptila. Urlaju, viču, idu prema nama..

T: Što se dalje događa?

O: Oni su se spustili u tu rupu i urlaju, ja i dalje ležim paralizirana, potpuno bespomoćna, ne mogu se maknuti..

T: Šta se dalje događa?

O: Sada vidim da iz te demonke ide svjetlost bijela prema meni, oni su u jami, ta svjetlost me nosi..

T: Kuda te nosi?

O: Ležim vodoravno i nosi me iznad te rupe, sada sam iznad te horde.

T: Dalje?

O: Sada sam iznad, oni urlaju, što oni više urlaju ja se spuštam dolje...

T: Gdje je demonka?

O: Tu, ispred...ne miče se s mjesta! Stoji uspravno, moje oči samo nju vide, iz očiju joj ide energija..ja tada nisam to vidjela sada gledam i druge stvari...ona je ostavljala veliki strah u meni, za to vrijeme su još nešto radili samnom, skakali su po meni, ali strah je bio veliki i tako su popravljali čip – ponovno su ga napunili, uzgojili sa strahom, ne mogu ovo bolje objasniti..

T: Ima li ta vojska (horda) bilo kakvo znakovlje po sebi?

O: Ne.

T: Što se dalje događa?

O: Kasnije sve to nestaje.

T: Gdje si ti kada to nestaje, gdje je demonka.

O: Nema nikoga.

T: A gdje si ti?

O: Pa u šumi, ali u onom danu, onaj dan je! Sada taj dan izgleda normalno, cijela je šuma u tom svijetlu, bila je tada prava noć, kao svijet unutar svijeta, u tom tamnom svijetu ja sam tu svjetlost vidjela kao da dolazi, bila je drugačija nije bila ovozemaljska...

T: Šta ti radiš?

O: Šetam tu, sve je normalno, ničega se ne sjećam.

T: Da li znaš gdje si, gdje je ta šuma?

O: Iza moje kuće.

T: Kako si odjevena.

O: Bijela majica, široka, muška, tako sam nosila i traperice...

T: Koliko je sati u tom danu?

O: Negdje 4 popodne. Tužna sam, zamišljena. Ništa posebno.

Ovaj dio otvara nova pitanja, naime, poznato je kroz rad dr. Malange, da ponekad baš naši napadači, kao pravi gospodari vremena, ne dozvoljavaju da netko počini samoubojstvo,

pogotovo ako im je taj netko po bilo čemu značajan. Ovo bi mogao biti primjer čipiranja u te svrhe. Obično se takva vrsta implantiranja nađe i u onome što se naziva «prošlim životima» kao i vrlo slične situacije, te se te vrste implantata jednostavno prenose iz inkarnacije u inkarnaciju. Nastavljamo s radom, te uz demonsku djevojčicu zovemo i ovu trojicu koji su isti postavili!

T: Kako izgledaju?

O: To su dinosauri prekriveni svećeničkom opravam, a u ogledalu su to visoki humanoidni reptili, visoki, imaju kožu kao krokodil, rep, imaju odijela kao vojna, crveno, tamno crveno, bordo boje s zlatnim znakovima.

T: Kakvim znakovima?

O: Vidim tri dijagonalne crte zlatne i crte idu na unutra, na koso su položene, kao slovo v, druga strana slova v, zlatnu zvijezdu, nju ima samo prvi, dvojica imaju samo crte, zvijezda ima pet krakova.

T: Pitaj Dušu da li zna što je demonka, obzirom da je od njih stvorena, kako je stvorena? Da li zna?

O: Ta demonka, ona je – ona isijava njihovu bit, uzeli su takvo obličje jer može zavarati ljude da se sažale, da se čak i poistovjete s njom...

T: Zašto im je ona potrebna u cijelom ovom postupku koji smo gledali? Zna li Duša odgovor na to?

O: Ona kaže da ih je, da je ona....ona prekida kontakt između nas, mene i Duše, kroz strah i zbunjenost. Kada demonka samo stoji ravno, onda iz nje idu strah, želi samilost i spajanje s njom, kontakt, a ima situacija kad to ne vrijedi, pa vrti glavom, a kada vrti glavom je opasnija, jer jako zbuni, donese nemir i zbunjenost. Jako brzo vrti glavom i neobično.

T: Da li je ona živa?

O: Ne.

T: Pitaj Dušu šta je ona?

O: Ne mogu objasniti, ona je stvorena, što se čovjek više veže za nju, stvarnija je, raste, može biti čak i materijalna. Ali što je čovjek bolje upozna, to je veća mogućnost da će biti kao duh. Ali ona može rasti.

T: Sada imaš u «studiju» – (nabrajam ih sve) treba li još netko ući unutra? Da li itko od njih ima još nešto svoje na bilo kome od vas, osim čipa kojeg imaš u glavi, te detektiranih stvari na DUD?

O: Vidim na sebi, neku mrežu unutar sebe, mreža isto zlatna, mrežica, nalazi se dolje u unutrašnjosti mog tijela, položena je na dnu kralježnice, položena je i obuhvaća unutarnje reproduktivne organe.

T: Svrha?

O: Služi za spajanje seksualnog uzbuđenja kroz strah, kroz takve neke stvari, seksualno uzbuđenje.

T: Još nešto?

O: Ne...

T: Sada krenite u dezintegraciju svega navedenog...Kako ćete to raditi?

O: Spojit ćemo se, prvo ćemo demonku! Jesmo, sada tri reptila, jesmo, hordu, jesmo.

T: Sada se razdvojite i očistite Dušu, Duh i Um.

O: Da. Prvo ću čip. Jesam. Sada mrežu.

T: Prvo vadiš, pa uništavaš?

O: Da, skliska je lagano ide. sada Duša, jesmo, sada Um, jesmo, sada Duh, jesmo...

T: Sve je čisto, nema ničega nigdje ni u studiu? Dobro, sada zabrana....Kako se osjećaju DUD?

O: Dobro.

T: Imate neko pitanje, jedno za drugoga?

O: Zanima me da li je Duša dobro?

T: Pa pitaj je.

O: Bolje je. Ali je zbunjena.

T: Što je zbunjuje?

O: Kaže da je...čudno joj je toliko oslobađanja odjednom. Čudno joj je to, ali joj je drago.

T: Neka pogleda da li se itko od ovih pokušava vratiti.

O: Pokušavaju, ali ne mogu.

T: Da li joj išta govori prezime XXX?

O: Pokazat će mi. (stanka) Ništa ne vidim.

T: Što misle Duh i Um, govore li išta?

O: Oni su vidjeli, ne mogu, teško je, oni mi kažu da se ja moram sjetiti.

T: To kaže i Duša?

O: Da. Oni znaju isto.

T: Na koji način se ti trebaš sjetiti, pitaj ih?

O: Ja sam bila među ostalima, nisam jedina, koji su služili, da bi neki ljudi mogli pristupiti nekom stanju moći. Ja i još neki ljudi, ali nisu bitni sada ti ljudi nego mi, mi smo svi samo služili pomoću tih rituala, ne samo sada.

T: Na koji način se odvija to znanje koje su oni preko vas uzimali, kako izgleda taj transfer?

O: Vidim ljude koji u tom momentu, kada mi damo, onda oni drugi dobiju trans za preoblikovanje, tresu se, sasvim su van sebe kao da su ponešeni i uzdignuti od zemlje na neki tren....

T: Kako dođe do te reakcije, da li su blizu vas, dodirujete se, što se događa?

O: Ima svega, na kraju kada je žrtva «predana» onda vidim to. (misli na trans i preoblikovanje)

T: Šta se podrazumijeva pod «predana žrtva»?

O: Svašta, to što oni zatraže, može biti svašta.

T: U kojoj ste vi funkciji tu?

O: Samo smo donijeti za zamjenu.

T: Kakvu zamjenu?

O: Da bi oni dobili moć.

T: S kim ste u interakciji dok oni dobivaju moć?

O: Mi samo ležimo, a neki su iskasapljeni....

T: Kada samo ležite, želim da pogledaš da li i ti drugi ljudi imaju iste čipove, kao što si imala ti?

O: (broji) Jedan ima, beba ima, da svi...svi ih imaju.

T: U tom cijelom događanju kakvu ulogu ima taj čip?

O: Da ostanemo tu, zarobljeni, tako da ostaje tu naš strah i ta energija.

T: Kažeš da su neki iskasapljeni, što to znači, jesu li živi?

O: (gleda i odbrojava) Beba nije, nije ni taj čovjek, muškarac, žena nije...

Ovdje donosim pismo koje mi je pisala nakon sesije, a u kojem se primjećuje zbunjenost, događanjem viđenim tokom samog rituala:

"Kad sam bila u onom trenu zamjene - kada su sotonisti dobili energiju od ... gazde (krilata zmija) - ti isti sotonisti - tj. samo jedan od njih (glavni) je bio uzdignut od zemlje i u tom trenu sam osjetila snažnu energiju i vidjela i krilatu zmiju - zmaja, energija je bila jako gusta, vibrirajuća.... kao da sam osjetila kako je ovom "uzdignutom" - na neki način uzbuđujuće i nadnaravno lijepo - taj isti uzdignuti bio je i sav osvjetljen u blještavo zlatnoj svjetlosti, zrak je bio toliko gust, da ništa nije postojalo u tom prostoru - samo zmija - gazda i ovaj uzdignuti. Uzdignutom je energija prolazila kičmenim stubom i širila se cijelim tijelom do glave - tijelo je pri tom bilo izvijeno prema natrag tako da je prsni koš bio sasvim podignut prema gore, a glava prema natrag.

U tom prostoru bilo je moje tijelo, uzdignuti, muškarac – žrtva, te žena - žrtva trudnica i beba poslije (bebu su oni izvadili iz trudnice).

Zašto sam toliko jako osjetila kako je uzdignutom? Pitam se, da nisam ja bila on? Jel moguće? Tijelo ispred uzdignutog smatram mojim i to sam tijelo osjetila prazno i slabo i ... jedva. Pitam se? Jel znaš? Zašto mi je taj uzdignuti toliko JAK. Osjetila sam u tom trenu kao .... vakum – energiju, koja me stisnula u okvir veličine atoma i u isti tren rastegla u neviđen razmjer. Sve sam osjetila.

Krilata zmija koja je došla bila je velika, ispunila je cijeli prostor i isijavala je zlatnu svjetlost i veoma gustu vibrirajuću energiju i to je trajalo jedno vrijeme, no činilo se kao vječnost i bilo je.... pa predivno - al vjerujem da sam to doživjela kao uzdignuti.... teško objasniti.

Onaj muškarac - žrtva u prostoru, on je bio zabijen na veliki križ kao Isus - mrtav je bio - baš kao i žena i beba. Žena je ležala na nekom kamenom podestu kao.... stol, a beba na podu."

Ako se sada na trenutak vratimo vađenju krilate zmijske, koja je bila živa, za koju sam vam rekla da je primjer klasičnog egzorcizma, onda stvari bivaju jasnije. Ovo što ona opisuje – proživljavanje je i moguće doživljavanje i onoga tko je živio unutar nje.

Istovremeno, ovdje možemo povući poveznicu s onime što se naziva Kundalini energija, koju neki smatraju nužno potrebitom i mjerilom osviještenosti!

Da li je to baš tako?

Znamo li mi dovoljno za ovakve zaključke koji onda postaju i praksa?

U ovu priču ubrajaju se i čakre, o kojima ću pisati u narednim tekstovima.

U svakom slučaju, u ovom ritualu, opisano je moguće i kako do nje doći na brz i lagan način, a to je danas, svakako mjerilo uspješnosti samoprosvjeljenja, u kojeg kao pod ruku stižu i određene moći! Vrlo instantno i prosvjetljujuće! Za onoga tko ih dobiva, a svakako, nimalo prosvjetljujuće za one koji ostanu ležati mrtvi nakon procesa! Oni se vode po raznim registrima i arhivama kao "nestali"!

Netko bi sada mogao pitati, kako dalje živjeti s ovim iskustvom? Odgovor bi bio, tek nakon suočavanja s njime i čišćenjem od "njih", moguće je zaista i živjeti! Ono što je danas prisutno, a što ova žena navodi, kao neke neobičnosti kod sebe je sljedeće:

- imam jako dobar sluh, ali za niže tonove, čujem ono što gotovo nitko ne čuje
- imam jako puno madeža (preko 100) i često su raspoređeni u skupini po 3 ili u ravnin ili u trokut kombinaciji
- otporna sam na bolesti - bakterije, viruse, upale..... imala sam problema s sinusima, ali to je prestalo
- glavobolje imam jednom mjesečno, obavezno!

Mnogi će se sada (s razlogom) zapitati, da li je tokom svog života posumnjala da se nešto ovakvo događa? U pokušaju da odgovorim na to pitanje, najbolje je da u kratko opišem njezin život.

Kaže da se sjeća "čistog" razdoblja koje je živjela do svoje 14. godine. Jednostavno je tada, bez nekog posebnog razloga, "znala" da više nikada neće biti čista.

Počela je s brutalnim samozadovoljavanjem (raznim predmetima) prilikom kojeg se ozljeđivala. Znala je to činiti i pred ogledalom.

Orgazmi koje je doživljavala, bili su u bolu i suzama. I nije bila svijesna zašto to treba činiti, jer izvan ovakvih događanja, bila je obična djevojčica, sramežljiva, tužna s ogromnom potrebom da bude "čista".

Iz njezinog je pisma vidljivo, koliko je bila zbunjena, a svakako izvan kontrole.

U to je doba mislila da joj pomoć može stići putem crkve, u toj potrazi nije pronašla "čistoću", već je samo razvijala neobjašnjiv bijes prema istoj.

Kako je vrijeme prolazilo, postala je opsjednuta sotonističkom literaturom, nije si to mogla objasniti.

U to je doba doživjela veliki udarac, jer ju je majka (koja je zasigurno bila zbunjena ponašanjem svoje kćeri, a zgrožena sotonističkim djelima), obilježila kao "lošu". Njihov je odnos tada bespovratno uništen.

U 17. godini, prvi puta "spava" s dečkom, doba je to kada je u fazi obožavanja "sotonističkog metala" kroz muziku.

Ostale neobičnosti, očitavale su se u potrebi, da sa sobom u srednju školu nosi nož, a raste i potreba samoozljeđivanja. Paralelno s tim, proživljava buru unutar sebe, plaćući jer želi biti "čista".

Kaže da je tada bila u stalnoj tihoj depresiji, tokom jedne takve na bedro tetovira i znak Ankh.

Nakon završetka škole, ima samo jednu želju, biti normalna, pa se zapošljava i traži muža.

Kojeg je i pronašla, ali s kojim je u braku bila vrlo kratko....

Nakon njega, upoznaje, kako tada misli, savršenog muškarca, za kojeg kaže da je on "skidao zvijezde s neba" za nju, ali ubrzo postaje žrtva premlaćivanja i brutalnog psihičkog i fizičkog zlostavljanja.

Nakon što je uspjela pobjeći od njega, gotovo preko noći, ne razmišljajući prije o tome, te nemajući nikakve veze s takvim ljudima, odlučila uzeti drogu.

Uskoro nalazi i partnera ovisnika. Pronašavši u njemu sličnost u bolu i tuzi, započinje njezin put heroína, na kojem dva puta jedva preživljava predoziranje. Tokom te faze, reže se žiletima, pušta svoju krv.

Ipak, bez obzira na polagano ubijanje koje je nad sobom provodila, završi u komuni i rješava ovisnost. Odlučuje krenuti iz početka.

Tok njezina života sam sažela, smatram nepotrebnim iznositi detalje.

Danas je u sretnom braku i majka je.

Vidljivo je da nije mogla čak ni umrijeti, iako je od 14. godine samo o tome, podsvijesno razmišljala.

U tome kontekstu, mogućnost da vladaju nama i na taj način, otvara mnoga pitanja. Odgovor ove žene je izbor, njezin izbor da nauči živjeti! To sada i čini.

Ova priča, ovakva kakva je, nije nešto što, na žalost, danas ne vidimo svuda oko sebe. Pogledajte svijet, ljude i događanja.

Zahvaljujem joj još jednom, što je odlučila ovo ispričati, a vama koji ste sve ovo pročitali, nemam više što reći, osim: čitamo se i nakon 21.12.2012. godine! Uopće ne sumnjam da će biti vrlo zanimljiva!

Preneseno sa: [Udruga Trag](#)

Ovdje može biti Vaša reklama